

Rónai Mihály András Bar Micvója

בְּחֵמֶשׁ שָׁנִים לְמִקְרָא, בְּעֶשֶׂר שָׁנִים לְמִשְׁנָה, בֶּן שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה לְצִמּוּת:
„Az öt éves fiú a Tóra tanulmányára érett, a tíz éves a Misnáéra, a tizenhárom éves a vallástörvények gyakorlására.“ (Abóth V. 24.)

PESTI IZRAELITA HITKÖZSÉG

אֲשֶׁרֵי הַמִּיטִיבִידִיק הַחֲלָסִים כְּוֹנֵת יְהוָה „Boldogok, kiknek feddhetetlenek az ő útjaik, kik az Örökkévaló tanai szerint járnak;
אֲשֶׁרֵי עָשׂוּ עֲדָתוֹ בְּחֵלֶלֶב יְדֻשׁוּתָּהּ: Boldogok, kik megőrzik az Ő bizonyosságait s teljes szívvél keresik Őt“ (Zsoltárok, 119, 1—2. v.)

74 szám. Budapest, 19 26 március hó 23

ISTEN ÁLDÁSÁT KÉRJÜK

Rónai Mihály András testvérünkre,
ki abból az alkalmából, hogy Isten kegyelme megérnie engedte 13 életévét azt a kérelmét intézi hozzánk, hogy őt hagyományunk és vallástörvényünk szerint szent Tóránk elé járulhasson s a hitközség színe előtt mint

בֶּר מִצְוָה

tehessen vallomást Izrael közösségével való együttérzéséről s arról a szilárd elhatározásról, hogy mint hitfelekezetünknek vallástörvényekre érett és kötelezett tagja, kész ezeknek követésére szívének teljes hűségével és minden tehetségével egész életén át.

Kedves ifjú hittestvérünk! Szíves örömmel teljesítjük kérésed s üdvözlétünk kapcsán tudósítunk, hogy a felső-utcai templomban 1926 évi március hó 27-ikán tartandó istentiszteleten mint

הֵבֶר Mordechai Leó בֶּן Meir neveden fogunk a Tóra elé való járulásra fölhívani.

גַּיָּרָפְדִּיקֵיךָ עֲרֹב! לֵבְךָ שְׂלֵמִים וְשִׂמְחָה! שֶׁיִּהְיֶה עִינֵיךָ מְשֻׁבְּרִים וְיִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל! Lény szilárd és kitartó! S legyen az a jelszava az Örökkévaló szent Izrael Istenéé!

PESTI IZR. HITKÖZSÉG ELŐLJÁRÓBÁNA
KÖZÖSSÉGE

[Signature]
szertartási előjáró.

Rónai Mihály András [1913--1992] bár micvójáról szóló irat 1926-ból.

Mityuék családjában nem volt semmilyen vallásosság, de nyilván valamilyen módon tartották a hagyományokat, hiszen volt bár micvója. Ennek a dokumentuma itt látható.

Férjemnek volt egy szokása, hogy amikor megjelent az első cseresznye, és vettünk, mielőtt evett volna, fejére tett kézzel -- hiszen nem lehet fedetlen fővel -- bróhót [(héber) áldás] mondott. Ez valahogy megmaradt. Most is az első cseresznyét neki adom, odateszem az asztalára, s eszembe jut mindez.

Nem tartotta a vallást, de úgy, mint a papa, fontosnak tartotta a zsidóságot, a zsidóságát. Rengeteg cikket írt az "Új Élet"-be 1947-től kezdve, s mindig az első oldalon hozták. Címek: Pogányok ellen, Levél az igazakhoz, Kortés beszéd, Lehel kürtje. Zsidó meg a pántlika. Olyan cikke is van, ahol megírja pontosan, hogy a zsidósággal milyen kapcsolatban van ő. Nagyon fontos írás a Solymosi Eszter vére. Most megint előszedték. Azt mondják, az interneten is rajta van.

Kifejezetten az írásai miatt nevezték ki, illetve választották meg 1958-ban a Magyar Izraeliták Országos Képviselőtársaságának tagjává, majd hitközségi elöljárónak és dísztagnak. De ő csak írt, nem vett rész gyakorlatban a hitközségi életben, annak szervezésében.